

AMANECE

Direcció i guió: Juan Francisco Viruega **País:** Espanya **Durada:** 91 min **Any:** 2023
Gènere: Drama **Interpretació:** Aura Garrido, Iria del Río, Isabel Ampudia **Fotografia:**
 Pepe de la Rosa **Distribuïdora:** Moira Pictures **Estrena a Espanya:** 17/11/2023
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Alba (Aura Garrido) torna al seu poble natal després de trencar la relació amb la seva parella. En plena regió almerienca, es retroba amb la seva germana Candela (Iria del Río). Totes dues tancaran ferides de joventut, tornaran a respirar juntes i acompanyaran la seva mare malalta terminal els últims dies, amb el desert, el mar i la sal com a testimonis. (Sensacine)

CRÍTICA

*Intersecció temàtica

Al llarg de la seva curta carrera, Juan Francisco Viruega, ha dirigit cinc curtmetratges que han estat premiats a més de 25 països: *Estocolmo* (2010), *Postales desde la luna* (2012), *Solsticio* (2014), *Domesticado* (2018) i *La cicatriz* (2019). Si parem atenció en els treballs previs del director almerienc podem entendre **Amanece** com el punt on convergeix la seva obra.

Si a *Solsticio* narra el retorn d'una jove directora d'orquestra a la seva terra natal després de la tràgica pèrdua de la seva família, a **Amanece** ho fa des de la perspectiva de l'Alba, que després d'una ruptura amorosa torna a casa seva i utilitza els paisatges d'Almeria com a manera no només de guarir les ferides, sinó també les de la seva germana Candela (Iria del Río) i les de l'Aurora (Isabel Ampudia), la seva mare.

A *Domesticado*, Viruega ubica l'acció al Desert de Tabernas i narra la complicada relació d'un pare i un fill després de la pèrdua prematura de la figura materna de la casa mentre que a **Amanece** fa el mateix amb la relació entre l'Aurora, a qui li queda poc de vida, i les filles.

La convergència de la seva obra es troba, doncs, en el retorn a la llar de la infància, les relacions intergeneracionals i la mort com a catalitzador de la història.

*El mar i altres bocins

L'ús de símbols i del món oníric -també presents en el treball previ del director- cobren importància en el film. D'una manera gairebé expressionista, Viruega, utilitza els records de les tres protagonistes com a preludi del canvi donant especial protagonisme al mar i utilitzant-lo com element guaridor de les ferides del passat.

Destaca, també, la manera com la història està explicada. A **Amanece** el director opta per una narració fragmentada en capítols dedicats a cadascuna de les protagonistes que se succeeixen de manera cronològica, allunyant-se així d'altres produccions que es decanten per la divisió de la història. Aquí no hi ha flashbacks ni situacions que succeeixen coetàniament, és un temps dramàtic lineal vist des de perspectives diferents.

*La primera llum

Amanece és, sens dubte, el gran debut de Juan Francisco Viruega pel que fa a llargmetratges. El primer raig de sol d'una carrera que no ha fet més que començar i un homenatge a les seves arrels, que té la sort de comptar amb una gran interpretació d'Isabel Ampudia, qui brilla amb llum pròpia.

Alejandro Sanjuán Giménez - Cinemagavia